

عنوان مقاله:

روایت شاهنامه از گفتمان قدرت در داستان بهرام چوبینه و خسرو پرویز

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب حماسی، دوره 17، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهدی رضایی - دانش یار دانش گاه سلمان فارسی کازرون، ایران

لیلا اکبری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

چکیده: روایت خیزش بهرام چوبین علیه سلطه دو تن از پادشاهان بزرگ ساسانی یعنی هرمز و پسرش خسرو پرویز، تنها نمونه ای از مواردی متعدد است که فردوسی از سرشت سیری ناپذیر آدمی برای ارضای غریزه قدرت طلبی و ستیز پیوسته او در جهت دست یابی به قدرت مطلقه حکایت می کند. رابطه بهرام با شاهان ساسانی از طولانی ترین تعامل های میان شاه و پهلوان است که بخشی بزرگ از آن به مجادله پرشور میان بهرام و خسرو اختصاص یافته است. واکاوی گفت و گوی آنان شیوه ای شایسته است جهت تحلیل مناسبات قدرت در دربار سیاسی ایران. ضرورت انتساب به تبار پادشاهان، بزرگان و پهلوانان از یک سو و لزوم مقبولیت ملی و مردمی از سویی دیگر در کسب حاکمیت مشروع، نوع خاصی از گفتمان را میان خسرو و بهرام رقم زده است که در نوع خود در شاهنامه بی نظیر است؛ به ویژه آن- که تاریخ نیز بر آن صحنه می گذارد. در مقاله حاضر ضمن سودجستن از برخی مولفه های کاربردشناسی زبان، به ارتباط تنگاتنگ دو نوع ویژه زبان یعنی قدرت و ایدئولوژی پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفتمان انتقادی، بهرام چوبینه، خسرو پرویز، شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541650>

